BESLUIT VAN HET EUROPEES PARLEMENT

van 4 april 2001

waarbij kwijting wordt verleend voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1999: Afdeling IV — Hof van Justitie, Afdeling V — Rekenkamer, Afdeling VI — deel B — Comité van de Regio's

(2001/449/EG)

HET EUROPEES PARLEMENT,

Gezien de jaarrekening en de balans met betrekking tot de verrichtingen in het kader van de begroting voor het begrotingsjaar 1999 (SEC(2000) 539 — C5-0312/2000),

Gezien het jaarverslag van de Rekenkamer over de activiteiten in het kader van de algemene begroting, vergezeld van de antwoorden van de instellingen (C5-0617/2000) [1] en speciaal verslag nr. 5/2000 over de uitgaven voor gebouwen van het Hof van Justitie (bijgebouwen Erasmus en Thomas More, bijgebouw C), vergezeld van de antwoorden van het Hof van Justitie [2],

Gezien de verklaring die de Rekenkamer overeenkomstig artikel 248 van het EG-Verdrag heeft voorgelegd waarin de betrouwbaarheid van de rekeningen en de rechtmatigheid en de wettigheid van de onderliggende verrichtingen wordt bevestigd (C5-0617/2000),

Gezien de aanbeveling van de Raad van 12 maart 2001 (C5-0127/2001),

Gelet op artikel 272, lid 10, van het EG-Verdrag,

Gelet op artikel 22, leden 2 en 3 van het Financieel Reglement,

Gezien het aan het Parlement voorgelegde verslag over het beheer van artikel 270 (Publicatieblad) van de begroting van de Rekenkamer,

Gezien het door het Comité van de Regio's aan het Parlement voorgelegde verslag over alle kredieten die automatisch zijn overgedragen van 1997 naar 1998 en van 1998 naar 1999 en waarvan het annuleringspercentage hoger was dan 10 % (Afdeling VI — deel B van de algemene begroting),

Gezien het verslag van de Commissie begrotingscontrole (A5-0108/2001),

Overwegende hetgeen volgt:

A. Het Parlement in zijn hoedanigheid van Begrotingsautoriteit is verplicht het correcte en effectieve gebruik van de communautaire begroting te evalueren en maatregelen te nemen naar aanleiding van de gedetailleerde verslagen van de Europese Rekenkamer.

B. Deze evaluatie houdt niet alleen een beoordeling in van de wijze waarop het geld van de belastingbetalers wordt besteed — met andere woorden of er geen onregelmatigheden of fraude hebben plaatsgevonden — maar ook een regelmatig onderzoek omvat naar de effectiviteit en de resultaten van de Gemeenschapsbegroting bij de uitvoering van het beleid en het bereiken van de doelen die zijn vastgelegd in de Verdragen en daarvan afgeleide wetgeving.

C. Alle instellingen, adviesorganen en gespecialiseerde organen zouden zich op dezelfde wijze moeten inzetten voor het leveren van efficiënte en nuttige diensten, kortom dat zij waar voor het geld moeten leveren.

D. De aard van de uitgaven in de Raad met het oog op de nieuwe verantwoordelijkheden op de terreinen van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid en het beleid inzake justitie en binnenlandse zaken is veranderd van puur huishoudelijk naar meer beleidsgericht.

E. De Rekenkamer is in staat foutenpercentages te verstrekken op het gebied van de landbouwuitgaven en dit is zeer nuttig geweest bij het verbeteren van de begrotingscontrole,

[1] PB C 342 van 1.12.2000, blz. 1.
[2] PB C 109 van 14.4.2000, blz. 1.

Hof van Justitie

Gebouwenbeleid

1. stelt vast dat de bouw van de uitbreidingen van het Paleis (bijgebouw A — Erasmus, bijgebouw B — Thomas More en bijgebouw C) veeleer een reactie was op de steeds toenemende huisvestingsbehoeften van het Hof van Justitie dan onderdeel van een alomvattend bouwprogramma;

2. betreurt de omstandigheden die hebben geleid tot de door het Hof als „formele onregelmatigheid" aangeduide handelwijze om deze gebouwen tussen 1989 en 1994 zonder geschreven huurovereenkomst en tegen betaling van circa 35 miljoen ecu in de vorm van voorschotten op de nader aan te passen huurprijs op voorwaarden die in strijd zijn met de in het Financieel Reglement vastgelegde regels, in gebruik te nemen;

3. neemt kennis van het feit dat de betrokken Luxemburgse autoriteiten pas in 1989 een ontwerp-huurovereenkomst hebben voorgelegd voor het Erasmus-gebouw, d.w.z. bijna vijf jaar nadat het bouwbesluit was genomen en zes maanden nadat het gebouw in gebruik was genomen;

4. neemt kennis van de wens van het Hof, zoals verwoord in de brief van de griffier van 8 mei 1989 aan de Luxemburgse autoriteiten, om te voorkomen dat het Thomas More-gebouw en bijgebouw C zouden worden betrokken zonder schriftelijke huurovereenkomst; neemt voorts kennis van de door de Luxemburgse autoriteiten gestelde buitensporige huurvoorwaarden voor de gebouwen, een factor die de onderhandeling alleen maar langer maakte;

5. neemt kennis van de opmerkingen van het Hof, met name in verband met de omstandigheden waaronder werd toegezien op de bouwkosten en de financiering van de drie gebouwen werden gevolgd (paragraaf 4.1.2); is van opvatting dat de Luxemburgse autoriteiten in het licht van deze opmerkingen en de opmerkingen in de daaraan voorafgaande paragraaf niet die mate van constructieve samenwerking hebben getoond die mag worden verwacht van een gastland dat een actief beleid voert met betrekking tot de zetels van communautaire instellingen; is derhalve van mening dat de Luxemburgse autoriteiten een deel van de verantwoordelijkheid dragen voor het feit dat het Hof van Justitie gebouwen gebruikte zonder schriftelijke huurovereenkomst, alsook voor een aantal andere door de Rekenkamer vastgestelde tekortkomingen (onvoldoende toezicht, enz.);

6. herinnert eraan dat de Rekenkamer naar aanleiding van een verzoek van de Begrotingsautoriteit in 1996 een technisch advies heeft opgesteld betreffende de financiële verplichtingen inzake de gebouwen van het Hof van Justitie; herinnert er voorts aan dat dit advies geen kritiek bevatte ten aanzien van de juridische en financiële regelingen van de huurkoopovereenkomst van 1994 tussen Het Hof en de Luxemburgse autoriteiten, een feit dat het voor de Begrotingscommissie van het Parlement mogelijk maakte haar goedkeuring te hechten aan een vooruitbetaling in verband met deze overeenkomst (zie kredietoverschrijving nr. 27/96); vraagt zich af waarom de kritiek van de Rekenkamer op deze regelingen, zoals verwoord in paragraaf 20 e) van speciaal verslag nr. 5/2000, niet werd geuit in haar technisch advies van 1996;

7. is van mening dat nu, bijna zeven jaar na de stuiting van de huurkoopovereenkomst van 15 november 1994, de tijd rijp is om de definitieve afrekening te maken; stelt vast dat het Hof en de Luxemburgse autoriteiten, teneinde deze taak te vergemakkelijken, gezamenlijk een deskundige in de arm hebben genomen die onder meer tot taak heeft:

   — vast te stellen welke uitgaven geen onderdeel uitmaken van de definitieve afrekening;

   — gedetailleerde onderzoeken te verrichten naar de door de Rekenkamer vastgestelde onregelmatigheden bij de facturering; en

   — te beoordelen of de financiële belangen van de Gemeenschap in het algemeen afdoende zijn beschermd;

   verwacht zo spoedig mogelijk in kennis te worden gesteld van de conclusies van de deskundige, in elk geval ruim op tijd voor de eerste lezing van het ontwerp van begroting voor 2002;

Uitvoering van artikel 270 (Publicatieblad)

8. neemt kennis van het door het Hof van Justitie voorgelegde verslag over de tenuitvoerlegging van artikel 270 ([1]); moedigt het Hof van Justitie ertoe aan ervoor te zorgen dat het Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen de afrekeningen met betrekking tot de door het Hof in het Publicatieblad gepubliceerde teksten op ordelijke wijze verwerkt en verstuurt en aldus bijdraagt tot een optimaal beheer van de kredieten van het desbetreffende begrotingsonderdeel;

([1]) Zie paragraaf 3 van het Besluit van het Europees Parlement van 13 april 2000 tot verlening van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 1998 — Afdeling IV— Hof van Justitie, Afdeling V — Rekenkamer, Afdeling VI — deel B — Comité van de Regio's (PB C 40 van 7.2.2001, blz. 389).

Financiële controle en interne audit

9. verzoekt het Hof van Justitie de mogelijkheid van benoeming van een interne auditor die onafhankelijk is van de financieel controleur te analyseren en van deze analyse verslag uit te brengen aan het Europees Parlement;

Rekenkamer

10. betreurt dat de Europese Rekenkamer nog niet formeel heeft ingestemd met het verzoek van het Parlement om lidstaten die niet voldoen aan hun verplichtingen met naam en toenaam te vermelden; is van mening dat dit een waardevol middel zou kunnen zijn voor het verbeteren van de controle op de besteding van begrotingsmiddelen;

11. is verheugd over de toenemende tendens bij de Rekenkamer om niet alleen de financiële verantwoording voor activiteiten van de Europese Unie te meten, maar ook de doelmatigheid en de resultaten ervan;

12. keurt de weigering van Rekenkamer om het foutenpercentage te kwantificeren af en dringt erop aan dat de Rekenkamer de resultaten van de audits in verband met de betrouwbaarheidsverklaringen op zowel geografische als sectorale basis specificeert;

13. verzoekt de Rekenkamer een „schaal van Richter" te ontwikkelen voor fouten, waarbij verschil wordt gemaakt tussen kleine administratieve vergissingen, regelrechte fraude en alle daartussen liggende fouten, teneinde de omvang van de fouten beter te kunnen beoordelen;

14. verzoekt de Rekenkamer haar betrekkingen met de nationale rekenkamers van de lidstaten en de kandidaat-lidstaten verder te ontwikkelen met het oog op de verdieping van het audit-werk dat zij uitvoeren op gebieden van de inkomsten en uitgaven van de Gemeenschap met gedeelde management-verantwoordelijkheid;

15. herinnert aan paragraaf 2 van zijn besluit van 7 oktober 1998 tot verlening van kwijting voor de uitvoering van de begroting voor het begrotingsjaar 1996 — afdeling IV — Hof van Justitie, Afdeling V — Rekenkamer, Afdeling VI — deel B — Comité van de Regio's ([1]), waarin de Rekenkamer wordt verzocht haar voor huishoudelijke zaken verantwoordelijke lid op te dragen de Rekenkamer systematisch op te nemen in alle horizontale audits, te beginnen met het begrotingsjaar 1997; betreurt dat in de hieropvolgende jaarverslagen, met inbegrip van het jaarverslag over 1999, geen bewijzen zijn te vinden dat aan dit verzoek is voldaan;

16. verzoekt de Rekenkamer haar werk- en rapportagemethoden te blijven verbeteren teneinde de taak van de kwijtingsautoriteiten te verlichten en met name om van jaar tot jaar voor continuïteit te zorgen;

17. verzoekt de Rekenkamer de mogelijkheid van benoeming van een interne auditor die onafhankelijk is van de financieel controleur te analyseren en van deze analyse verslag uit te brengen aan het Europees Parlement;

18. verzoekt de leden van de Rekenkamer hun verklaringen betreffende financiële belangen te publiceren op het internet;

19. verzoekt de Rekenkamer haar auditing-activiteiten met ingang van het lopende begrotingsjaar en als vast onderdeel van haar normale controletaken uit te breiden tot de Raad, teneinde het Parlement in staat te stellen, indien noodzakelijk, in het kader van de kwijtingsprocedure opmerkingen te maken over de tenuitvoerlegging van begroting van deze instelling;

Comité van de Regio's

20. is ingenomen met de inspanningen van het Comité van de Regio's om een evaluatie van de effecten van zijn werkzaamheden voor te leggen en verzoekt de overige instellingen bij deze evaluatie te assisteren, onder andere door aanbevelingen te doen ter verbetering van de bijdrage van het Comité aan de beleidsontwikkeling op Europees niveau; kijkt uit naar het ontvangen van de jaarlijkse evaluaties, waarin onder andere de volgende punten aan de orde komen:

   — de tijdigheid van adviezen aan andere instellingen,

   — optimale inzet van het personeel,

([1]) PB L 308 van 18.11.1998, blz. 39.

— het functioneren van de samenwerkingsovereenkomst met het Economisch en Sociaal Comité,

— de interinstitutionele samenwerking, in het bijzonder met het oog op de verbetering van het efficiënte gebruik van administratieve uitgaven door middel van schaalvoordelen op gebieden als aanwerving, veiligheid, documentatiediensten, gebouwenbeheer en catering;

21. neemt kennis van het voorgelegde verslag over alle kredieten die automatisch zijn overgedragen van 1997 naar 1998 en van 1998 naar 1999 en waarvan het annuleringspercentage hoger was dan 10 % ([1]); is van mening dat een groot aantal annuleringen het gevolg waren van regels die moeten worden aangescherpt (te late indiening van documenten betreffende taalcursussen van leden), inadequate planning op bestuurlijk en politiek niveau (annulering of zelfs te hoge ramingen voor dienstreisopdrachten, annulering van commissievergaderingen aan het eind van het jaar), te late facturering door de gemeenschappelijke tolken- en conferentiedienst, te hoge ramingen om het risico van onvoldoende beschikbaarheid van kredieten te vermijden, enz.; verzoekt het Comité van de Regio's passende maatregelen te nemen om deze situatie te corrigeren, waar nodig in samenwerking met andere betrokken instellingen;

22. neemt kennis van de opmerking van de Rekenkamer (paragraaf 6.23 van het jaarverslag 1999) dat het Comité van de Regio's in februari 2000 de regels inzake reis- en vergaderingsvergoedingen voor zijn leden nogmaals heeft aangescherpt;

23. wijst erop dat 1999 het laatste jaar was van de gemeenschappelijke organisatiestructuur met het Economisch en Sociaal Comité, die op 1 januari 2000 is vervangen door een (jaarlijks te evalueren) samenwerkingsovereenkomst tussen de twee comités, op grond waarvan de gezamenlijke werkzaamheden tussen de meeste afdelingen blijven bestaan, maar wel autonomie wordt ingevoerd voor de financiële en personeelsafdelingen; verwacht dat in de jaarlijkse evaluatie de aangetoonde en te verwachten behoeften van beide comités tegen het licht zullen worden gehouden;

24. stelt vast dat het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's gedurende het begrotingsjaar 1999 hun onderhandelingen met de eigenaren van het Belliardgebouwencomplex hebben voortgezet en dat zij, in overeenstemming met het beleid van de Begrotingsautoriteit, het Parlement de huur voor deze gebouwen hebben terugbetaald; constateert voorts dat deze onderhandelingen uiteindelijk in december 2000 hebben geleid tot een huurkoopovereenkomst; zegt toe de voorwaarden van deze overeenkomst in de kwijtingsprocedure van volgend jaar te onderzoeken;

25. is verheugd over de aanzienlijke besparingen voor de begroting van de Unie doordat diensten samen met het Economisch en Sociaal Comité worden gebruikt; moedigt andere instellingen ertoe aan dit voorbeeld te volgen, bijvoorbeeld door het delen van bibliotheken;

26. verzoekt het Comité van de Regio's de mogelijkheid van benoeming van een interne auditor die onafhankelijk is van de financieel controleur te analyseren en van deze analyse verslag uit te brengen aan het Europees Parlement;

27. stelt vast dat het door het Comité van de Regio's genomen besluit over de voorwaarden en bepalingen van de interne onderzoeken met betrekking tot fraudebestrijding, corruptie en elke andere onwettige activiteit waardoor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden geschaad, afwijkt van het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 ([2]), zonder dat daarvoor een technische noodzaak bestaat; stelt bovendien vast dat door deze afwijking de leden en werknemers van het Comité het in het Interinstitutioneel Akkoord vastgelegde recht wordt ontnomen zich rechtstreeks tot OLAF te wenden zonder de voorzitter of de secretaris-generaal hiervan op de hoogte te stellen;

Organen

28. verzoekt de Commissie:

i) ervoor te zorgen dat ervaring die is opgedaan bij het opzetten van organen wordt samengebundeld, zodat deze kan worden toegepast bij de oprichting van nieuwe organen (bv. de Europese Voedselautoriteit en het Europees Agentschap voor de veiligheid op zee);

ii) een gedecentraliseerd systeem te ontwikkelen waarmee een op activiteiten gebaseerd beheer van organen mogelijk wordt, met inbegrip van het volgen, auditen of evalueren van personeel, dienstreizen, documenten en inventaris, analoog aan het geïntegreerd systeem voor hulpmiddelenbeheer (IRMS);

([1]) Zie paragraaf 6 van het besluit van het Parlement van 13 april 2000 (PB C 40 van 7.2.2001, blz. 389).
([2]) PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

iii) de Begrotingsautoriteit en de Europese Rekenkamer systematisch alle audits te doen toekomen die door de financieel controleur of door uitvoerende directoraten-generaal zijn uitgevoerd bij de volgende organen:

1. Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding, Thessaloniki,
2. Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden, Dublin,
3. Europees Milieuagentschap, Kopenhagen,
4. Europese Stichting voor opleiding, Turijn,
5. Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving, Lissabon,
6. Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling, Londen,
7. Europees Agentschap voor de veiligheid en de gezondheid op het werk, Bilbao,
8. Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat, Wenen,
9. Europees Agentschap voor de wederopbouw van Kosovo (OBNOVA), Thessaloniki,
10. Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt, Alicante,
11. Communautair Bureau voor plantenrassen, Angers,
12. Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie, Luxemburg;

29. herinnert eraan dat het Parlement in zijn eerder genoemde besluit van 13 april 2000 de Rekenkamer in het kader van de kwijtingsprocedure 1998 heeft verzocht een alomvattende analyse van de audits van alle organen voor te leggen; betreurt dat de Rekenkamer dit nog niet heeft gedaan; verzoekt de Rekenkamer:

i) op resultaten georiënteerde audits uit te voeren in plaats van puur financiële;

ii) een vergelijkende analyse van de organen voor te leggen op basis van de beste praktijken;

iii) haar audit-activiteiten te coördineren met de Commissie (financieel controleur en uitvoerende directoraten-generaal);

30. betreurt dat drie organen (Turijn, Lissabon en Angers) geen begroting voor het jaar 1999 hebben ingediend en acht van de andere hun begrotingen pas in december 1999 hebben voorgelegd; verzoekt de organen hun begrotingen vóór de aanvang van het nieuwe begrotingsjaar in te dienen;

31. verzoekt de organen regelmatig evaluaties van hun werkzaamheden uit te voeren en te publiceren;

32. roept zijn bevoegde commissies ertoe op de kwaliteit en de effecten van de werkzaamheden van de diverse organen nauwlettend te onderzoeken en de Commissie begrotingscontrole tijdig in kennis te stellen van de resultaten hiervan ten behoeve van de jaarlijkse kwijtingsprocedure;

Kwijtingsbesluit

33. verleent de griffier van het Hof van Justitie en de secretarissen-generaal van de Rekenkamer en het Comité van de Regio's kwijting voor de uitvoering van hun begrotingen voor het begrotingsjaar 1999;

34. verzoekt zijn voorzitter dit besluit te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, het Hof van Justitie, de Rekenkamer, het Comité van de Regio's en alle in dit besluit genoemde gedecentraliseerde agentschappen en te zorgen voor publicatie ervan in het Publicatieblad (serie L).

De secretaris-generaal
Julian PRIESTLEY

De voorzitster
Nicole FONTAINE